

Arrest

nr. 262 994 van 26 oktober 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 19 juli 2021 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 juni 2021, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 juni 2021, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. BALLEZ *loco* advocaat J. HARDY en advocaat M. DUBOIS die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen dienden op 22 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in, waarbij zij verklaarden op 19 november 2019 het Rijk te zijn binnengekomen.

Op 16 december 2019 werden de verzoekende partijen gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken, over de aan het verzoek om internationale bescherming ten grondslag liggende motieven. Op 16 december 2019 werd het dossier overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 28 januari 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 28 mei 2020 dienden de verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dit in functie van het minderjarige kind R. S.

Op 11 juni 2020 verklaarde de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond.

Op 17 september 2020 dienden de verzoekende partijen een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, in functie van het minderjarige kind R. S.

Op 28 oktober 2020 verklaarde de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de tweede aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 19 april 2021 nam de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

De verzoekende partijen dienden op 21 mei 2021 een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, in functie van het minderjarige kind R. S.

Op 4 juni 2021 verklaarde de gemachtigde de derde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. Op dezelfde dag geeft de gemachtigde de verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten af (bijlage 13). Dit zijn de bestreden beslissingen.

De eerste bestreden beslissing is de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en deze is als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 21.05.2021 bij onze diensten werd ingediend door :

S., R. (R.R.: X)
Geboren te Ballgjin op X
+ partner: L., E. (R.R.: X)
Geboren te Holtas op X
+ minderjarige kinderen:
-S., S.; °X
-S., R.; °X
Nationaliteit: Albanië
Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 28.05.2020 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 21.05.2021 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 04.06.2021 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon. “

De tweede bestreden beslissing is het bevel om het grondgebied te verlaten opgelegd aan mevrouw en de kinderen en deze is als volgt gemotiveerd:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mevrouw, die verklaart te heten:

naam : L.

voornaam : E.

geboortedatum : X

geboorteplaats : Holtas

nationaliteit : Albanië

+

-S., S.; °X

-S., R.; °X

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum. “

De derde bestreden beslissing is het bevel om het grondgebied te verlaten opgelegd aan mijnheer en deze is als volgt gemotiveerd:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer
naam : S.
voornaam : R.
geboortedatum : X
geboorteplaats : Ballgjin
nationaliteit : Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1960 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1e van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum. “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 1 tot 4 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de materiële en formele motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991 en van het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partijen verwijten de verwerende partij verder een manifeste appreciatiefout.

De verzoekende partij lichten hun enig middel als volgt toe:

“1. AANGEHAALDE RECHTSNORMEN

Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Volgens de voorbereidende werkzaamheden van de Wet van 15 september 1980, deze mogelijkheid betreft de "vreemdelingen die lijden aan een ziekte, waarvoor een adequate behandeling ontbreekt in het land van herkomst of verblijf, waarbij het terugsturen van de vreemdeling een reëel risico inhoudt op zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico in houdt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst of verblijf" (Pari. Doe., Kamer, 2005-2006, 51-2478/001, pp. 34 en 35).

De analyse van de effectieve beschikbaarheid en toegankelijk van de vereiste zorgen dient in concreto uitgevoerd worden, rekening houdend met alle specifieke elementen van het geval. De Directeur van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft naar deze voorwaarden van een effectieve en concrete toegankelijkheid verwezen in zijn verhoor voor het Parlement: « De effectieve toegankelijkheid van die infrastructuur en de materiële mogelijkheid om behandeling en medicatie te krijgen worden ook in rekening gebracht" (Pari. Doe., Kamer, 2005-2006, n°2478/008, page 137).

Artikel 3 EVRM stelt: "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen." Deze absolute wetsbepaling verplicht dat er een zorgvuldige onderzoek wordt gevoerd van de situatie van de vreemdeling in geval van terugkeer naar

zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 V c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991; zie ook RvV nr 138 942 van 20 februari 2015).

Artikel 9 ter Vreemdelingenwet is breder dan artikel 3 EVRM: "Het vormt een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om de aanvraag om machtiging tot verblijf te verwerpen, enkel omdat niet aan de voorwaarden van artikel 3 van het EVRM was voldaan" (RvS nr 225.633 van 28 november 2013; RvV arrest 91385,19 november 2012, arrest nr 92 309 van 27 november 2012, arrest nr 117 410 van 21 januari 2014).

Artikelen 1 tot 4 van het Handvest stellen :

"Artikel 1

Menselijke waardigheid

De menselijke waardigheid is onschendbaar. Zij moet worden geëerbiedigd en beschermd.

Artikel 2

Recht op leven

1. Eenieder heeft recht op leven.

2. Niemand wordt tot de doodstraf veroordeeld of terechtgesteld.

Artikel 3

Recht op menselijke integriteit

1. Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit.

2. In het kader van de geneeskunde en de biologie moeten met name worden nageleefd:

. de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene, volgens de bij de wet bepaalde regels,

. het verbod van eugenetische praktijken, met name die welke selectie van personen tot doel hebben,

. het verbod om het menselijk lichaam en bestanddelen daarvan als zodanig als bron van financieel voordeel aan te wenden,

. het verbod van het reproductief klonen van mensen.

Artikel 4

Verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. »

De Raad van State heeft al duidelijk gesteld dat volgens artikel 62 Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen een passende en afdoende motivering in feite en in rechte vereisen. Deze motieven moeten bovendien uitdrukkelijk worden vermeld op de beslissing (formele motivering): « la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs » (RvS, 25 avril 2002, n° 105.385). Deze motivering moet rekening houden met de elementen van het dossier in het geheel en hierop antwoorden op pertinente wijze zodat de eiser de redenering en de draagwijdte van de akte kan begrijpen: "que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir la contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet » (RvV n° 100 300 van 29 maart 2013), en ook "en omettant de se prononcer sur le contenu des différents éléments précités, la partie défenderesse a failli à son obligation de motivation formelle." (RvV nr 95 594 van 22 januari 2013).

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen (RvV nr. 115 993 van 19 december 2013). De Raad van State heeft de zorgvuldigheidsplicht als volgt omschreven : « veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (RvS, 23 februari, 1966, n°58.328) ; « [procéder] à un examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre une décision » (RvS, 31 mei 1979, n°19.671) ; « le devoir de minutie ressortit aux principes généraux de bonne administration et oblige l'autorité à procéder à une recherche minutieuse des faits, à récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin qu'elle puisse prendre sa décision en pleine connaissance de cause et après avoir

raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce » (RvS nr 220.622 van 17 september 2012).

2. UITEENZETTING VAN DE ONDERDELEN VAN HET MIDDEL

Alvorens nader in te gaan op de onderdelen van het middel, wenst verzoekende partij opnieuw te bevestigen dat de jonge R. aan een ziekte lijdt die voor hem een reëel risico inhoudt voor zijn leven en mentale integriteit en een reëel risico levert op een onmenselijke en vernederende behandeling bij gebrek aan een adequate behandeling.

2.1 EERSTE ONDERDEEL

Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 9ter VW, van de motiveringsplichten en van het zorgvuldigheidsbeginsel daar de aanvraag ingediend op 21.05.2021 wel "nieuwe elementen" bevatte ten aanzien van de aanvraag ingediend op 28.05.2020.

Verzoekende partij heeft gespecificeerd in haar huidige aanvraag dat ze nieuwe elementen inriep, namelijk:

"Nouveaux éléments

Les demandeurs présentent de nouveaux éléments qui étayent et détaillent la condition et le dossier médical du jeune R. :

- 4. Un bilan de compétences suite à la passation du PEP-3 (Profil Psycho-Educatif- troisième édition), qui confirme le profil du jeune R. en lien avec les caractéristiques du TSA (Troubles du Spectre de l'Autisme) (pièce 5) ;*
- 5. Un rapport d'observations en psychomotricité, depuis le début des séances de psychomotricité et de logopédie en novembre 2020 (pièce 4) ;*
- 6. La preuve du dépôt d'une demande de reconnaissance du statut d'« handicapé » (AViQ), par le service d'Aide Précoce, en mai 2021 ;*

Ces différents éléments confirment et attestent de la gravité de la maladie du jeune R., qui continue d'évoluer et d'empirer plus celui-ci grandit.

(Vrije vertaling : Nieuwe elementen

Verzoekers voeren nieuw bewijs aan dat de toestand en de medische toestand van de jonge R. ondersteunt en preciseert:

- 1. Een beoordeling van de vaardigheden volgens de PEP-3 (Psycho-Educational Profile - Third Edition), die het profiel van de jonge R. bevestigt met betrekking tot de kenmerken van ASS (Autisme Spectrum Stoornissen) (stuk 5);*
- 2. Een psychomotoriek observatieverslag, sinds het begin van de psychomotoriek en logopedie sessies in november 2020 (stuk 4);*
- 3. Bewijs van de indiening van een aanvraag tot erkenning van de status van "gehandicapte" (AViQ) door de dienst voor vroegtijdige hulp, in mei 2021;*

Deze verschillende elementen bevestigen de ernst van de ziekte van de jonge R., die blijft evolueren en verergeren naarmate hij ouder wordt).

In de bestreden beslissing verwijst verwerende partij echter alleen naar de volgende elementen:

- Het medische attest dd. 26.04.2021 opgesteld door Dr. A. L.;*
- Een bijlage, opgesteld door Dr. A. L., d.d. 14.09.2020;*
- Een bijlage opgesteld door S. B., gedateerd 22.11.2020.*

Zij motiveert niet waarom zij wel rekening zou hebben gehouden met deze documenten en niet met die betreffende :

- het PEP-3 (Psycho-Educatief Profiel - derde editie) - dat het profiel van de jonge R. bevestigt met betrekking tot de kenmerken van ASS (Autisme Spectrum Stoornissen) en de ernst ervan;*

- het bewijs van de indiening van een aanvraag tot erkenning van de status van "gehandicapte" (AViQ) bij de dienst voor vroegtijdige hulp, hetgeen eveneens getuigt van een zekere ernst, aangezien het gaat om bijzondere steun in verband met de status van "gehandicapte" - een status waarvan tot dusver geen sprake was.

Evenmin rechtvaardigt verwerende partij waarom zij geen rekening heeft gehouden met de zeer grote hoeveelheid objectieve gegevens die verzoekende partij ter ondersteuning van haar aanvraag 9ter beschikking heeft gesteld (voy. p. 10-13 van het aanvraag en voy. info p. 13-15).

Artikel 9ter, §3, 5° waarop verwerende partij zich beroept verwijst naar "nieuwe elementen", in het algemeen, zonder te specificeren dat het enkel medische elementen zouden moeten zijn. Deze elementen kunnen betrekking hebben met de situatie van verzoeker in zijn land van herkomst of in België, met de beschikbaarheid of de toegankelijkheid van de nodige zorgen of met de evolutie in de behoeften in dit opzicht.

Verwerende partij blijkt enkel wat ze beschouwt als "medische" elementen in aanmerking te hebben genomen en vergeleken met de eerste aanvraag. Ze heeft de andere nieuwe elementen ingeroepen door verzoekende partij niet beoordeeld, wat onvolledig is.

Deze nieuwe elementen bevatten echter nieuwe gegevens - die verwerende partij tot dan toe onbekend waren - en die in elk opzicht "nieuwe elementen" vormen. Inderdaad:

- In het medisch certificaat ter ondersteuning van de eerste aanvraag 9ter bevond de kwestie van de multidisciplinaire follow-up zich nog in de "exploratiefase"; er zij echter op gewezen dat deze follow-up sindsdien is ingevoerd, en wel op verschillende niveaus

- In het ABSL "La Porte Bleue", gelegen in Libramont-Chevigny, waar de jonge R. al 9 maanden aan logopedie en psychomotoriek doet. Deze sessies getuigen van het gebrek aan zichtbare evolutie van zijn toestand. Zo wordt opgemerkt dat "R. grote moeite lijkt te hebben om initiatief te nemen en actie te ondernemen. Hij is zeer geremd in zijn motoriek en expressiviteit (...) Interactie, contact en verbale en non-verbale communicatie zijn zeer gebrekkig (...) »;

- Aan het SAP van de provincie Luxemburg, gevestigd in Forrieres - dat in het bijzonder samenwerkt met de leraren van R.;

- Zijn school, die alle nodige maatregelen en aanpassingen heeft getroffen om hem zo goed mogelijk te kunnen opvangen - en in het bijzonder om ervoor te zorgen dat hem de nodige steun en integratie wordt geboden;

- Het feit dat het "Psycho-Educational Profile-Third Edition" (PEP-3) op 16, 23 en 30 november 2020 werd afgenomen, vormt een onweerlegbaar bewijs van de zeer ernstige toestand van de jonge R., aangezien het een evaluatie-instrument is voor kinderen met autisme of een erkende pervasieve ontwikkelingsstoornis;

- De bij het AViQ ingediende aanvraag is ongetwijfeld ook een nieuw element, aangezien het gaat om de erkenning van de "gehandicapte" status van de jonge R. Er zij ook op gewezen dat deze aanvraag zeer onlangs is goedgekeurd (zie stuk 9). Het valt niet te ontkennen dat de erkenning van de status van "gehandicapte" ten gunste van de jonge R. een nieuw element vormt op grond waarvan het onderhavige verzoek ontvankelijk moet worden verklaard;

Deze elementen doen dus veel meer dan alleen maar de medische toestand van de jonge R. "bevestigen". Zij tonen aan dat deze toestand evolueert en verslechtert, en rechtvaardigen dat hij meer en meer wordt opgevolgd en dat hem een vaste status wordt toegekend!

Verwerende partij kan simpelweg niet verwijzen naar artikel 9ter, §3, 5° VW nu dat er wel degelijke nieuwe elementen ingeroepen zijn.

De bestreden beslissing schendt kennelijk artikel 9ter VW, artikel 3 EVRM, artikelen 1 tot 4 van het Handvest, de motiveringsplichten en het zorgvuldigheidsbeginsel.

1.2. TWEEDE ONDERDEEL

Schending van de motiveringsplichten en van het zorgvuldigheidsbeginsel, daar verwerende partij gebruik maakt van een motivering « par référence », zonder de desbetreffende bewijsstukken bij te voegen ten laatste op het moment van de betekening van de beslissing.

De analyse gemaakt door de arts-adviseur en die door verwerende partij overgenomen is onvoldoende is daar verzoekende partij zich in de onmogelijkheid bevindt om te verstaan welke elementen werden al ingeroepen en waar.

Op eenzijdige wijze besluit de arts-adviseur dat verzoekers toestand ongewijzigd is sinds de aanvraag van 28.05.2020 maar rechtvaardigt zijn besluit niet. Hij refereert zich aan "het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 28.05.2020" zonder deze toe te voegen aan de beslissing.

De voorwaarden van een toegelaten motivering "par référence", ie door verwijzing naar andere stukken, zijn in huidig geval niet vervuld daar de inhoud van de "besproken medische attesten" niet op een afdoende manier uiteengezet zijn in het advies van de arts-adviseur, en deze documenten niet tijdig ter kennis van verzoekende partij werden gebracht.

« Considérant que si la motivation par référence d'un acte administratif peut être admise, c'est à la condition que le document auquel l'auteur de la décision en cause entend se référer existe effectivement et soit lui-même motivé formellement; » (RvS Braginsky, n° 223.713, 04.06.2013) ; « que la loi du 29 juillet 1991 n'interdit pas la motivation par référence; qu'il est satisfait à son presc rit lorsque l'avis auquel il est fait référence est joint, ou intégré dans l'acte administratif et que les avis auxquels il est référé soient eux-mêmes motivés; » (RvS, Dandrifosse, n° 223.440, 07.05.2013).

Verzoeker is bijgevolg niet in staat om, op het moment van de kennisgeving van de bestreden beslissing, een afdoende kennis te hebben van de motieven waarop de beslissing stoelt.

"bij de wet van 29 juli 1991 gewaarborgde recht van de adressaat van de handeling, maar eveneens van elke belanghebbende derde, om onmiddellijk kennis te nemen van de motieven die de beslissing verantwoorden door de vermelding ervan in de handeling zelf. Het recht op de uitdrukkelijke motivering maakt het mogelijk het jurisdictionele toezicht op de bestuurshandelingen met individuele draagwijdte en de inachtneming van het beginsel van de wapengelijkheid in het kader van het administratief contentieux te versterken.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, die de bestuurde in staat moet stellen te beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt, zou zijn doel voorbijschieten indien die bestuurde de motieven die de beslissing verantwoorden pas te weten kan komen nadat hij beroep heeft ingesteld. » (Grondwettelijk Hof, arrest nr 74/2014 van 8 mei 2014)

Verwerende partij stelt een (grote) lijst op van de aandoeningen van verzoeker maar blijft in gebreke om aan te tonen dat deze niet nieuwe elementen zijn in de zin van artikel 9ter, §3, 5°.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden.

1.3. DERDE ONDERDEEL

Gebrek aan motivering met betrekking tot het niet in aanmerking nemen van recente (nieuwe) algemene informatie die ter ondersteuning van de nieuwe aanvraag voor een verblijfsvergunning is ingediend

De bestreden beslissing is in bestrijding met artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, met de hierboven ontwikkelde formele motiveringsplicht en met de beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de verplichting tot grondigheid en zorgvuldigheid, aangezien ze geen rekening houden met recente objectieve informatie die werd ingediend ter ondersteuning van de aanvraag van een verblijfsvergunning van 21.05.2021.

In het kader van hun aanvraag voor een verblijfsvergunning van 21.05.2021 hebben verzoekers ter ondersteuning van die aanvraag een reeks objectieve gegevens over de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen en opvolging in Albanië ingediend - die nooit eerder aan verwerende partij ter analyse werden aangeboden.

Dit bestond voornamelijk uit de volgende documenten:

• Betreffende de gezondheidszorg, in het algemeen, in Albanië :

o een artikel van het "Direction du développement et de la coopération (DDC) suisse" ("Renforcement du système de santé en Albanie ", dd. 27.04.2020), waarin erop wordt gewezen dat de val van het communisme en de emigratie van gezondheidswerkers uit Albanië hebben geleid tot een algemene verzwakking van het gezondheidszorgsysteem - met als gevolg een gebrek aan gekwalificeerd personeel en een efficiënt beheer (zie stuk 8 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021) ;

o een artikel van "Project Against Corruption in Albania" en een artikel van "13th International Conference of ASECU, Social and Economic Challenges in Europe 2016- 2020 » (getiteld "The Impact of European Union Policy in the Management and Financing of the Health System in Albania »), waarin wordt uitgelegd dat de gezondheidszorg door de staat is gecentraliseerd - hetgeen een groot probleem oplevert voor de toegang tot de gezondheidszorg in het land (zie stukken 9 in 10 van de aanvraag 9ter dd. 21.05.2021) ;

o diverse artikelen over de slechte kwaliteit van de gezondheidszorg in Albanië - waaronder een artikel in de "Courrier des Balkans" (getiteld "« Albanie : le système de santé « le plus inégalitaire d'Europe ») en het verslag van de "Schweizerische Flüchtlingshilfe" (getiteld "Albanien: Behandlung von Hepatis B - Auskunft der SFH- Länderanalyse ») (zie stukken 11 en 12 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021);

o een artikel uit « AWEX » (getiteld "« Le marché de la santé en Albanie »), waarin wordt verwezen naar het gebrek aan medische infrastructuur in Albanië, die meestal ontoereikend en versleten is (zie stuk 13 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021);

o objectieve gegevens over de corruptieproblemen bij de toegang tot de gezondheidszorg in Albanië - waaronder: de resolutie van het Europees Parlement van 14 april 2016 over het verslag over Albanië (2015/2896(RSP)); het artikel van Save the Children getiteld "Child Rights Situation Analysis 2012-2015"; of het artikel van Courrier International getiteld "Albanie. L'accès aux soins passe par le bakchich" (zie stukken 14 tot 16 de la demande 9ter dd. 21.05.2021).

• Betreffende de kwestie van kinderen in moeilijke of "gehandicapte" situaties, in het bijzonder:

o besluit nr. 2019-044 van de Franse verdediger van de rechten, waarin wordt uiteengezet dat Albanië, ondanks de goedkeuring van een uitgebreide wetgevingsarsenaal, niet concreet voldoet aan zijn internationale verplichtingen op het gebied van de bescherming van kinderen met een handicap (zie stuk 17 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);

o het verslag van het "Comité des droits des personnes handicapées" ("Observations finales concernant le rapport initial de l'Albanie") - waarin bezorgdheid wordt geuit over het gebrek aan maatregelen om de gezondheids- en sociale diensten voor kinderen met een handicap te verbeteren (zie stuk 18 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);

o Het verslag van de " Comité des droits de l'enfant " (Observations finales sur les deuxième, troisième et quatrième rapports périodiques de l'Albanie soumis en un seul document, adoptées par le Comité à sa soixante et unième session (17 septembre-5 octobre 2012)) - waarin ernstige bezorgdheid wordt geuit over het feit dat "girls, kinderen die tot minderheidsgroepen behoren, waaronder de Roma, kinderen in plattelandsgebieden en kinderen met een handicap nog steeds het slachtoffer zijn van ernstige discriminatie, met name wat betreft hun toegang tot onderwijs, sociale bescherming, gezondheidszorg en passende huisvesting" (zie stuk 19 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021);

o een UNICEF-rapport, getiteld " Analyse de Situation des Enfants en Albanie" - waarin wordt benadrukt dat "de meeste kinderen met een handicap worden uitgesloten van de reguliere samenleving. Zij zijn thuis geïsoleerd, ontberen het recht op onderwijs, leven in armoede en lopen een groot risico te worden mishandeld (...). Slechts enkele kinderen krijgen dagopvang en de meerderheid van de gehandicapte kinderen gaat niet naar school en krijgt thuis geen professionele hulp. (...) Gehandicapte kinderen worden vaak thuis geïsoleerd gehouden om hen te beschermen tegen discriminatie en geweld (...) Gehandicapte kinderen in gewone scholen worden vaak bespot en beledigd" (zie stuk 20 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);

o een artikel in de krant "Regard sur l'Est", getiteld "Albanie: La scolarisation des enfants à besoins éducatifs particuliers", waarin wordt gewezen op de problemen van uitsluiting bij de toegang tot speciale schoolvoorzieningen - met als gevolg dat de meerderheid van de kinderen met speciale onderwijsbehoeften in een precarie situatie verkeert (zie stuk 21 van de aanvraag 9ter dd. 21.05.2021).

De bestreden beslissing en de bijbehorende medisch advies bevatten echter geen enkele vermelding van deze documenten en geen enkele motivering met betrekking tot de informatie die ze bevatten.

Uw Raad heeft echter reeds de gelegenheid gehad om te oordelen dat elementen met betrekking tot de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de vereiste zorg en behandeling, die nog niet door de verwerende partij zijn onderzocht, als nieuwe elementen moeten worden beschouwd in het kader van de beoordeling van de ontvankelijkheid van een tweede aanvraag voor een verblijfsvergunning op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en dat het ontbreken van een motivering van het

advies van de arts-adviseur dienaangaande volstaat om de nietigverklaring van de daaruit voortvloeiende beslissing te rechtvaardigen (cf. RvV nr. 220 822 van 7 mei 2019).

Ook in casu moeten dezelfde conclusies worden getrokken.

2.4. VIERDE ONDERDEEL

Aangezien de tweede bestreden beslissing (bevel om het grondgebied te verlaten) het gevolg is van de beslissing tot weigering van verblijf, waarvan zij het accessorium is, brengt de onwettigheid van de eerste automatisch de onwettigheid van de tweede mee.

Voorts zij erop gewezen dat het tweede bestreden besluit in strijd is met artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980, aangezien het geen enkele motivering bevat betreffende verzoekers gezondheidstoestand.

De afwijzing van de verblijfsaanvraag volstaat zeker niet om te voldoen aan de verplichtingen van artikel 74/13 van de LE, dat voorschrijft dat bij het nemen van een besluit tot verwijdering rekening moet worden gehouden met de gezondheidstoestand. A fortiori, in combinatie met de motiveringsplicht, staat vast dat "rekening houden met" deel moet uitmaken van de formele motivering van het bevel om het grondgebied te verlaten, quod non

Derhalve moeten de bestreden beslissingen nietig worden verklaard."

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen als volgt op het derde middelonderdeel:

"In een derde onderdeel van het enig middel stelt de verzoekende partij dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie bij het nemen van de bestreden beslissing niet afdoende zou hebben gemotiveerd met betrekking tot "het niet in aanmerking nemen van recente (nieuwe) algemene informatie".

Concreet verwijst de verzoekende partij naar een rist documenten, waaruit zou moeten blijken dat de gezondheidszorg in Albanië grote problemen kent. De verzoekende partij beoogde aan de hand van deze documenten kennelijk afbreuk te doen aan de eerdere vaststelling van de arts-adviseur dat de noodzakelijke medische behandeling en opvolging in het land van herkomst beschikbaar en toegankelijk is.

Echter moet worden vastgesteld dat de arts-adviseur in een medisch advies van 11.06.2020 heeft vastgesteld dat de noodzakelijke medische behandeling en opvolging in het land van herkomst beschikbaar én toegankelijk moet worden geacht.

Terwijl de door de verzoekende partij bijgebrachte bronnen zonder uitzondering dateren van voorafgaand aan voormeld advies. Uit het medisch advies van 11.06.2020 blijkt ook dat de verzoekende partij bij de eerste aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet reeds had aangevoerd dat de gezondheidszorg in het land van herkomst ondermaats zou zijn, waarna de arts-adviseur op gedegen gronden heeft gemotiveerd waarom de behandeling wel degelijk beschikbaar en toegankelijk moet worden geacht.

Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier nergens dat de verzoekende partij een beroep heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de ongegrondheidsbeslissing 9ter dd. 11.06.2020. Bijgevolg kan enkel worden vastgesteld dat de verzoekende partij berust heeft in de vaststelling dat de noodzakelijke behandeling voor het minderjarige kind in Albanië inderdaad beschikbaar én toegankelijk is.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij op basis van de door haar aangebrachte stukken niet aannemelijk maakt dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen en opvolging in het land van herkomst drastisch geëvolueerd is sedert de ongegrondheidsbeslissing 9ter, kan de verzoekende partij niet dienstig voorhouden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of de arts-adviseur naar aanleiding van de derde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet desalniettemin een nieuw onderzoek naar de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst had moeten voeren.

Zie ook:

"De Raad herhaalt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard omdat de door verzoekers aangehaalde elementen reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een vorige aanvraag. Deze loutere vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te kunnen nemen, zodat de

gemachtigde niet diende na te gaan of er in het land van herkomst de nodige medische zorgverstrekking beschikbaar is.” (R.v.V. nr. 123.086 dd. 25.04.2014)

Daar waar de verzoekende partij nog aanvoert dat de scholing van het minderjarige kind in het land van herkomst precair dreigt te worden, dit ingevolge discriminatie en/of sociaal isolement, merkt verweerder nog op dat in het medisch advies van de arts-adviseur dd. 11.06.2020 terecht werd overwogen dat “speciale scholing” buiten het toepassingsgebied van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet valt.

Concreet dient de verzoekende partij de geëigende procedures te volgen, indien zij meent dat zij tot verblijf in België dient te worden gemachtigd, omdat haar minderjarige kind in Albanië geen passende scholing zou kunnen krijgen.

Een dergelijk argument kan evenwel niet worden beschouwd als een medisch element, op grond waarvan een aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gegrond zou moeten worden verklaard. De verzoekende partij is het overigens kennelijk eens met dit standpunt, nu geen beroep werd ingediend tegen de eerdere ongegrondheidsbeslissing 9ter.

De voorgehouden schending van de motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.”

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

In de motieven van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dat luidde als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonde overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. (...) De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

Uit het bepaalde in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet volgt dat een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen van toepassing is op twee onderscheiden gevallen, met name:

- (1) een ziekte die een reëel risico is voor het leven of de fysieke integriteit van de aanvrager, of
- (2) een ziekte die een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.

Deze bepaling houdt duidelijk twee verschillende mogelijkheden in die onafhankelijk van elkaar moeten worden getoetst. Concreet houdt deze bepaling in dat er enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levensbedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs. 229.072 en 229.073).

Artikel 9ter, § 1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

“De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

In het advies van 4 juni 2021 stelt de ambtenaar-geneesheer als volgt:

“NAAM: S. R. (R.R.: 016101624994)
Mannelijk
nationaliteit: Albanië
geboren te Lushnje op 16.10.2016

U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 21.05.2021 en 28.05.2020 te vergelijken.

R. legt in zijn aanvraag d.d. 21.05.2021 een SMG voor opgesteld door Dr. A. L. op 26/04/2021 en bijlagen d.d. 14/09/2020 van Dr. A. L. en d.d. 22.11.2020 van Mevr. S. B..

Uit deze medische stukken blijkt dat de gezondheidstoestand van R. ongewijzigd is t.a.v. het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 28.05.2020: Op het SMG d.d. 26.04.2021 en de bijlagen d.d. 14.09.2020 en 22.11.2020 wordt namelijk vermeld dat R. lijdt aan een autisme spectrum stoornis (ASS) met psychomotorische ontwikkelingsachterstand en zich isolerend gedrag, symptomen van de reeds eerder ingeroepen diagnose.

Het voorgelegde SMG en de bijlagen bevestigen dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van R.”

In casu werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard op grond van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

*“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :
(...)*

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.”

In een eerste onderdeel van het middel voeren de verzoekende partijen aan dat de verwerende partij enkel rekening zou hebben gehouden met de medische attesten en niet met de bijgevoegde verslagen/rapporten, die volgens hen nieuwe gegevens bevatten.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen er aan voorbij gaan dat de ambtenaar-geneesheer niet enkel de medische attesten heeft vergeleken, doch ook rekening heeft gehouden met de bijlagen die gevoegd werden. Hij concludeert hieruit dat uit al deze stukken blijkt dat de gezondheidstoestand ongewijzigd is. In zover de verzoekende partijen het niet eens zijn met de beoordeling die gemaakt werd door de ambtenaar-geneesheer merkt de raad op dat het hem niet toekomt om de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer over te doen. De Raad kijkt enkel na of de ambtenaar-geneesheer rekening heeft gehouden met alle stukken die voorlagen teneinde tot zijn beoordeling te komen. Hetgeen in casu is gebeurd.

Het eerste onderdeel van het middel is ongegrond.

In een tweede onderdeel van het middel voeren de verzoekende partijen aan dat het medisch advies onvoldoende gemotiveerd is daar het verwijst naar het medisch attest gevoegd bij de aanvraag van 28 mei 2020, zonder dit te voegen aan de beslissing.

De verzoekende partijen kunnen niet worden gevolgd. De ambtenaar-geneesheer vergelijkt de recente elementen die door de verzoekende partijen werden bijgebracht met de stukken die door de verzoekende partijen werden bijgebracht bij hun aanvraag van 28 mei 2020, waaronder het medisch attest dat zij toen hebben gevoegd bij hun aanvraag. De verzoekende partijen hebben dit attest zelf bijgebracht en kunnen aldus niet voorhouden dat zij niet weten over welk stuk het gaat en wat er precies in dit attest vermeldt staat. Zij maken dan ook niet aannemelijk dat de motivering van het medisch advies op dit punt niet afdoende zou zijn.

Het tweede onderdeel is ongegrond.

In een derde onderdeel van het enig middel voeren de verzoekende partijen aan dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met recente objectieve informatie die werd ingediend ter ondersteuning van de aanvraag van een verblijfsvergunning van 21 mei 2021. In het kader van hun aanvraag hebben de verzoekende partijen naar eigen zeggen ter ondersteuning van die aanvraag een reeks objectieve gegevens over de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen en opvolging in Albanië ingediend - die nooit eerder aan verwerende partij ter analyse werden aangeboden.

De verwerende partij houdt in de nota met opmerkingen voor dat de verzoekende partijen niet aanvoeren dat er inmiddels wijzigingen zouden hebben voorgedaan in de beschikbaarheid of toegankelijkheid van deze multidisciplinaire begeleiding (logopedie, fysiotherapie, psychiatrie) in het land van herkomst, en daarom niet dienstig valt in te zien op welke gronden de ambtenaar-geneesheer of de gemachtigde alsnog nieuwe medische elementen in overweging had moeten nemen.

De verzoekende partijen halen in het derde onderdeel hun enig middel echter wel aan dat zij allerlei stukken hebben bijgebracht bij hun laatste aanvraag die betrekking hebben op de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen in het land van herkomst, die zij nog niet eerder naar voor zouden gebracht hebben, en waarover de verwerende partij volgens hen op geen enkele wijze heeft gemotiveerd.

De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen dat de verzoekende partijen inderdaad verwijzen naar een 'rits documenten', waaruit zou blijken dat de gezondheidszorg in Albanië grote problemen kent. Volgens de verwerende partij proberen de verzoekende partijen aan de hand van deze documenten kennelijk afbreuk te doen aan de eerdere vaststelling van de ambtenaar-geneesheer dat de noodzakelijke medische behandeling en opvolging in het land van herkomst beschikbaar en toegankelijk is. Voorts stelt de verwerende partij dat de ambtenaar-geneesheer in het advies van 11 juni 2020 heeft vastgesteld dat de noodzakelijke medische behandeling en opvolging in het land van herkomst beschikbaar en toegankelijk moet worden geacht. De verwerende partij vervolgt dat de door de verzoekende partijen bijgebrachte bronnen zonder uitzondering dateren van voorafgaand aan voormeld advies, dat de verzoekende partijen in de eerste aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet al hadden aangevoerd dat de gezondheidszorg in het land van herkomst ondermaats zou zijn, waarna de ambtenaar-geneesheer op volgens de verwerende partij gedegen gronden heeft gemotiveerd waarom de behandeling wel degelijk beschikbaar en toegankelijk moet

worden geacht. De verwerende partij haalt ook aan dat uit de stukken van het administratief dossier nergens blijkt dat de verzoekende partijen beroep hebben aangetekend bij de Raad tegen de ongegrondheidsbeslissing van 11 juni 2020, waardoor volgens haar enkel kan vastgesteld worden dat de verzoekende partijen hebben berust in de vaststelling dat de noodzakelijke behandeling voor R. in Albanië inderdaad beschikbaar en toegankelijk is. De verwerende partij vervolgt nog dat de verzoekende partijen op basis van de door hen aangebrachte stukken niet aannemelijk maken dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen en opvolging in het land van herkomst drastisch geëvolueerd is sedert de ongegrondheidsbeslissing 9ter, en zij daarom niet dienstig kunnen voorhouden dat de gemachtigde naar aanleiding van de derde aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet desalniettemin een nieuw onderzoek naar de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst had moeten voeren.

Uit deze uiteenzetting van de verwerende partij in de nota met opmerkingen blijkt dat de verwerende partij toegeeft dat de verzoekende partijen wel degelijk een 'rits documenten' hebben neergelegd bij hun laatste aanvraag. Over deze documenten wordt echter met geen woord gerept in de bestreden beslissing of het advies van de ambtenaar-geneesheer van 4 juni 2021. In de nota met opmerkingen motiveert de verwerende partij waarom deze stukken geen ander licht werpen op de eerdere vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer, maar dit betreft een *a posteriori* motivering die niet in de bestreden beslissing is terug te vinden.

De verzoekende partij maakt een schending van de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dan ook aannemelijk.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

Het gegeven dat de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werden genomen. De gemachtigde kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan de verzoekende partijen zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of hun aanspraak op een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet al dan niet kan worden ingewilligd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van 4 juni 2021, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en de beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 juni 2021, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. J. CAMU,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

kamervoorzitter,

griffier.

De voorzitter,

J. CAMU